

missioner foretog som Grundlag for de tidligere i privat Eje værende Kirkers Overgang til Selveje. Disse Forhold nødte Ministeriet, der i Begyndelsen kun modstræbende gik med til Ligning paa Menighederne, idet man maatte opfatte den i Lovens § 13 sidste Stykke indeholdte — i Rigsdagen indsatte — Bestemmelse saaledes, at det var Rigsdagens Ønske, at der saameget som muligt skulde holdes igen overfor Ønsket om Ligning til de der omhandlede Kirker, efterhaanden i større og større Omfang at tillade Ligning af endog ret betydelige aarlige Beløb til en meget stor Del af de selvejende Landsbykirker, og det er nu kun i Undtagelsestilfælde, at Ministeriet finder det nødvendigt at modsætte sig et fra en Kirkebestyrelse fremsat Ønske om Ligning.

Naar der nu paa forskellige Omraader indenfor den kirkelige Administration skal gives nye Regler, der ogsaa skal finde Anvendelse i de sønderjydske Landsdele, finder det naturligt ogsaa at underkaste Loven om Kirkers Bestyrelse en Revision, og Ministeriet har derfor anmodet det kirkelige Udvalg om at give Forslag til en saadan Revision. I sit Forslag har det kirkelige Udvalg bygget paa den gældende Lov, der i alt væsentligt er fundet anvendelig ogsaa paa Kirkerne i de sønderjydske Landsdele, idet de der gældende Regler paa dette Omraade ikke i nogen større Grad afveg fra de ved Loven af 1915 fastsatte.

Nærværende paa Grundlag af det kirkelige Udvalgs Forslag udarbejdede Lovforslag bygger helt igennem paa den gældende Lov, der i Lovforslagets Udarbejdelse er fulgt Paragraf for Paragraf, og de Ændringer, der er foretagne, skyldes særlig de ovenfor nævnte Erfaringer, som er indvundne i Lovens Virketid. Navnlig har man ikke fundet det nødvendigt, at Kommunalbestyrelsen skal have en Repræsentant i Bestyrelsen, og Erfaringen derhos som nævnt har vist, at der ikke fra Kommunalbestyrelsernes Side har været anket over den Maade, hvorpaa Kirkebestyrelserne har benyttet den dem ved Loven af 1915 givne Ret til Ligning paa Menighedernes Medlemmer. Den her gældende Ordning findes heller ikke i de sønderjydske Landsdele, hvor Kirkeforstanderskabet danner Kirkens Bestyrelse. Fremdeles kan man ikke finde det nødvendigt, at det i alle Tilfælde skal være Ministeriet, der skal give Samtykke til Ligning til en tidligere i privat Eje værende Kirke, men det maa være tilstrækkeligt, at saadant Samtykke kræves, hvor Ligningsbeløbet er betydeligt.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Bemærkninger skal følgende anføres:

Til § 1.

Bestemmelsen svarer til Bestemmelse i den gældende Lov § 1. Kun er det anset for rigtigt som nyt Litra udtrykkelig at nævne Kirkerne i de sønderjydske Landsdele som indbefattede under Lovens Bestemmelse selvejende Kirker.

Til § 2.

Bestemmelsen svarer til den nuværende Lovs §§ 2—3. Det er fundet rigtigt at bibeholde den i den gældende Lov § 3 indeholdte Hjemmel til at gøre Afvigelse fra Hovedreglen om Overtilsynet for københavnske Kirker, idet herved bemærkes, at i Overensstemmelse med de vedkommende Kirkebestyrelser Ønske har Ministeriet givet Tilladelse til, at de ældre Sognekirker i København, som stod under Patronat af en anden Myndighed end Overpræsidenten og Biskoppen, har bevaret det tidligere Patronat som Overtilsyn. Dette gælder de otte ældre Kirker, der stod under Patronat af Københavns Magistrat, og de militære Kirker, for hvilke henholdsvis den kommanderende General i 1. Generalkommandodistrikt og Marineministeriet fremdeles danner Overtilsynet. Kun Vor Frue Kirke gik efter Loven af 1915 ind under det almindelige Overtilsyn, idet Konsistorium ved Københavns Universitet, der udgjorde Kirkens Patronat, ikke ønskede dette Forhold opretholdt.

Til §§ 3—4.

Idet med Hensyn til Bestyrelsens Henlæggelse til Menighedsraadet alene uden Tiltrædelse af et af Kommunalbestyrelsen valgt Medlem henvises til det foran i de almindelige Bemærkninger til Lovforslaget anførte, skal med Hensyn til Bestemmelsen i disse §§'er Opmærksomheden særlig henledes paa, at det er foreslaaet, at Menighedsraadet i alle Tilfælde skal nedsætte et Udvalg til Varetagelsen af de daglige Forretninger. Et saadant Udvalg skal efter den nugældende Lovs Regler altid nedsættes for Købstadskirker og endvidere, naar Menighedsraadets Medlemstal overskrider 6. Efter det Forslag, der samtidig med dette Lovforslag fremsættes til en ny Menighedsraadslov, er det imidlertid foreslaaet, at Menighedsraadet altid skal bestaa af mindst 7 Medlemmer og man maa — ligesom den tidligere Lov — anse det for upraktisk, at den daglige Ledelse er henlagt til en